

Del natural - W. G. Sebald

W. G. Sebald va néixer a Alemanya el 1944, va traslladar-se a Anglaterra en plena joventut, va començar a publicar a la quarantena i va estavellar-se contra un camió el 2001, quan començava a ser considerat un dels millors escriptors del món. Des de llavors s'han anat rescatant les seves primeres obres. De fet, el seu primer llibre, *Del natural*, va ser també el darrer, ja que l'editorial estava pendent que l'autor supervisés la traducció a l'anglès quan va morir.

W. G. Sebald, especialista en ordre i destrucció, va treballar àrduament per eliminar les fronteres entre gèneres literaris i va crear un territori propi, que barreja de manera personal la ficció, la recerca històrica i l'autobiografia. *Del natural* no és un llibre menor, sinó un text que prefigura el millor que escriuria l'autor. Es tracta d'un recull de tres poemes en prosa que l'autor anomena globalment "poema rudimentari" i que s'endinsa en la disgregació i, doncs, en la creació: no solament es dilueixen les diferències entre realitat i ficció, sinó també entre poesia i prosa.

Del natural està format per tres biografies en vers o, si ho preferiu, per tres poemes narratius, tres cristal·litzacions de la malenconia de viure. El primer està dedicat a Matthias Grünewald, pintor del segle XVI; el segon repassa l'expedició a Bering de Georg Wilhelm Steller, científic del Set-cents; el tercer està escrit en primera persona. Heus aquí els mitjans de coneixement de l'autor i, al capdavall, de qualsevol ésser humà: l'art, la ciència i la introspecció.

La textura característica de Sebald es manté en aquests poemes. El que comença com una aproximació lateral es revela com una recerca progressiva, aparentment desendreçada, com un puzzle que el lector no resol fins que col·loca l'última peça i que el du a una obertura conceptual que pocs llibres proporcionen. Com a *Els emigrats* o *Austerlitz*, l'autor teixeix una prosa arborescent, on el temps i l'espai es relacionen a través de drecceres i túnels imprevisibles. Pocs escriptors excel·leixen alhora descrivint, inventant i recordant. En l'obra de Sebald, la intrahistòria i la Història amb majúscules, l'especulació i el detallisme, la memòria i el símbol, mantenen relacions de bon veïnatge, i l'espessa xarxa de llibres, viatges i museus que s'hi plasma no resulta tediosa perquè es combina en les dosis que proporciona la saviesa ben assentada.